

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia r.**

Druk nr 1359
PROJEKT
z dn 10.11.20r

**w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Śródmieście m.st.
Warszawy**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Alei parkowej w Parku Marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego w Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy, równoległej do Alei Zgrupowania AK „Kryśka”, po jej wschodniej stronie, nadaje się nazwę: Aleja Andrzeja Romockiego „Morro” (nazwa skrócona: al. A. Romockiego „Morro”).

2. Usytuowanie oraz przebieg alei, o której mowa w ust. 1, ilustruje szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 3. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

z up. PREZYDENTA M. ST. WARSZAWY

Michał Olszewski
Zastępca Prezydenta
Miasta Stołecznego Warszawy

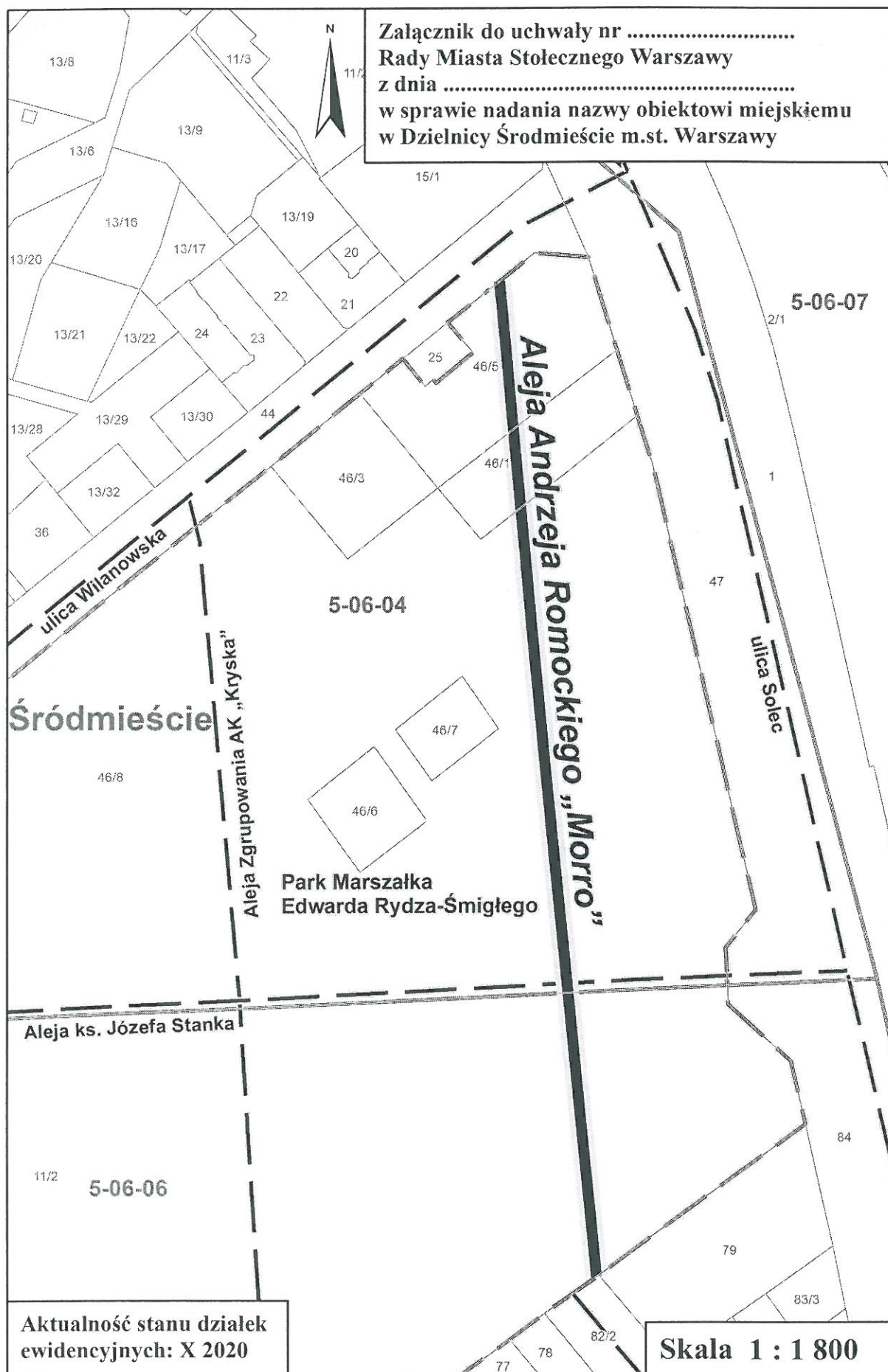
20/11

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
2020 LIS. 06
z dnia

[Signature]

za zgodności z projektem
RADCA PRAWNY
Paweł Zien
Paweł Zien
17.10.2020 r.

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA GEODEZJI I KATASTRU
[Signature]
Jadwiga Wojciechowska

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
2020 LIS. 06
z dnia

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA GEODEZJI I KATASTRU
Jadwiga Wojciechowska

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy

Przedłożony do akceptacji Rady m.st. Warszawy projekt uchwały w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy jest realizacją wniosku Chorągwi Stołecznej Związku Harcerstwa Polskiego o upamiętnienie w nazewnictwie Warszawy Andrzeja Romockiego „Morro” - żołnierza Szarych Szeregów, kapitana Armii Krajowej, dowódcy 2. kompanii „Rudy” batalionu „Zośka”. Wniosek zyskał poparcie Społecznego Komitetu Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu „Zośka” i „Parasol” oraz 285 pełnoletnich mieszkańców Warszawy.

Wnioskodawca – jako obiekt do upamiętnienia – pierwotnie zaproponował rondo na zbiegu ulic Woronicza oraz Etiudy Rewolucyjnej oraz nazwę: Rondo im. kpt. hm. Andrzeja Romockiego „Morro”. Następnie zmodyfikował wniosek proponując do nazwania aleję parkową w Parku Marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego, równoległej do Alei Zgrupowania AK „Kryśka”. Mając powyższe na uwadze, Zespół Nazewnictwa Miejskiego skorzystał z kompetencji do poprawienia lub doprecyzowania proponowanej nazwy przewidzianej w § 15 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 uchwały nr LV/1383/2017 Rady m.st. Warszawy z dnia 21 września 2017 r. w sprawie nazewnictwa obiektów miejskich (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 8402) i dostosował nazwę zaproponowaną przez wnioskodawcę do kategorii obiektu miejskiego ostatecznie zaproponowanego do nazwania oraz uwzględnił zasady zapisu nazw obiektów miejskich, przewidziane w zarządzeniu nr 583/2020 Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 11 maja 2020 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad zapisu nazw obiektów miejskich.

Zgodnie z uzasadnieniem wniosku, teren parku był miejscem ostatnich walk Batalionu „Zośka” w Powstaniu. W bezpośrednim sąsiedztwie znajduje się głaz upamiętniający śmierć Andrzeja Romockiego „Morro” oraz innych żołnierzy batalionu. Również w tym parku pozostałe alejki noszą imiona postaci i oddziałów biorących udział w Powstaniu Warszawskim (...).

Działalność konspiracyjną Andrzej Romocki rozpoczął w 1940 roku. Za sprawą kuzyna Leopolda znalazł się w Pet-cie (Związku Młodzieży Polskiej „Przyszłość”), gdzie kierował grupą mokotowską. W 1941 r. wraz z organizacją przeszedł do kierowanego przez Aleksandra Kamińskiego Małego Sabotażu „Wawer”. Rok później, wraz z wejściem „Wawra” do Szarych Szeregów znalazł się w 4. drużynie Sad 400, której przewodził w hufcu Południe – dowodzonym przez Jana Bytnara. Po utworzeniu harcerskiego batalionu „Zośka” był dowódcą II plutonu 2. kompanii „Rudy”, a następnie został mianowany na dowódcę 2. Kompanii. Z uwagi na podpis, jakim opatrywał dokumenty („A. Morro”), w kompanii nazywano go „Amorkiem”. Ukończył kurs podharc mistrzowski, tzw. „Szkoła za lasem” i przybrał pseudonim instruktorski Kuguar Filozof. Ukończył również Szkołę Podchorążych Rezerwy Piechoty Agricola z trzecią lokatą. W maju 1944 roku wziął udział w kursie harcmistrzowskim. W mieszkaniu Romockich mieścił się lokal kontaktowy 2. kompanii.(...) Przed samym powstaniem Romocki popadł w konflikt ze swoimi przełożonymi, przez co udał się na urlop. Spędził go w Milanówku z rodziną. Został z niego zwolniony ze względu na zbliżające się powstanie. Andrzej Romocki wziął udział w powstaniu jako dowódca 2. kompanii i zastępca dowódcy batalionu „Zośka” – Ryszarda Białousa. 1 sierpnia 1944 r. stawiał się na miejscu koncentracji Brody 53 [Brygada

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
2020 LIS. 06
z dnia

Dywersji Broda 53], w fabryce „Telefunken” na rogu Mireckiego i Karolkowej na Woli. Drugiego dnia powstania plutony pod jego dowództwem zdobyły dwa czołgi typu Pantera. Brał udział w zdobyciu Szpitala św. Zofii oraz Gęsiówki. Walczył o utrzymanie powstańczych stanowisk na Woli, w rejonie cmentarzy. Pod koniec sierpnia, ciężko ranny w twarz, podjął udaną próbę przedostania się kompanii „Rudy” ze Starówki do Śródmieścia przez zajęty przez Niemców Ogród Saski. Na początku września wraz z batalionem przeszedł Czerniaków. Przewodził w walkach na ulicach Książęcej oraz Rozbrat. Dowodził walką o utrzymanie przyczółka czerniakowskiego dla przybywającej z pomocą 1. Armii Wojska Polskiego gen. Berlinga. Zginął trafiony przez snajpera radzieckiego w serce 15 września 1944 rano, podczas lądowania pierwszego zwiadu berlingowców na Górnym Czerniakowie. Najprawdopodobniej został przypadkowo wzięty za Niemca.

W załączeniu biogram ze strony <https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/andrzej-romocki,795.html>. Nazwisko patrona pochodzi z Banku nazw m.st. Warszawy.

Aleja parkowa, o której mowa w projekcie uchwały, stanowi obiekt miejski w rozumieniu § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a uchwały nr LV/1383/2017 i zlokalizowana jest w granicach działek ewidencyjnych nr 46/1, 46/5 i 46/8 w obrębie 5-06-04 oraz nr 11/2 w obrębie 5-06-06. Ww. działki ewidencyjne stanowią własność miasta stołecznego Warszawy.

Wniosek w sprawie nadania nazwy spełnia wymogi określone w § 17 ust. 1 pkt 8 oraz § 18 ust 1, a opracowany na jego podstawie projekt uchwały - wymogi określone w § 11-13 uchwały nr LV/1383/2017 w zw. z § 29 ust. 2 pkt 4 Statutu m.st. Warszawy.

Uchwała wywołuje skutki finansowe dla m.st. Warszawy w wysokości 9390,00 zł. Są to koszty instalacji tablic z nazwą ww. obiektu miejskiego. Środki finansowe na realizację przedsięwzięcia zapewni Zarząd Dróg Miejskich w ramach zadań realizowanych przez Wydział Miejskiego Systemu Informacji.

Opinie:

1. Opinia Zespołu Nazewnictwa Miejskiego – pozytywna (sprawozdanie z dnia 31 sierpnia 2020 r.)
2. Opinia Komisji ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy – pozytywna (posiedzenie w dniu 23 września 2020 r.)
3. Opinia Rady Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy – pozytywna (uchwała nr 143/24/2020 Rady Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy z dnia 14 października 2020 r.)

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA GEODEZJI I KATASTRU

Jadwiga Wojciechowska

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy

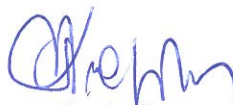
z dnia 2020.11.06

**Opinia Skarbnika m.st. Warszawy z dnia 06 listopada 2020 roku
do projektu uchwały Rady m.st. Warszawy**

Na podstawie § 29 ust. 6 Statutu miasta stołecznego Warszawy, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 14465 z późn. zm.) projekt uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy

opiniuję pozytywnie

Z upoważnienia Skarbnika m.st. Warszawy

Zastępca Skarbnika m.st. Warszawy
Dyrektor
Biura Planowania Budżetowego
Marzanna Krajewska

Biogram ze strony <https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/andrzej-romocki,795.html>

Andrzej Romocki

Pseudonim: "Morro"

Data urodzenia:

1923-04-16

Data śmierci:

1944-09-15

Funkcja:

dowódca kompanii

Pozycja na murze pamięci:

Kolumna: 183 Miejsce: 14

Stopień:

plutonowy podchorąży - porucznik rezerwy piechoty (1944) - kapitan rezerwy piechoty (1944 - pośmiertnie)

Miejsce urodzenia:

Warszawa, ul. Piękna 11

Imiona rodziców:

Paweł - Jadwiga z Niklewiczów

Wykształcenie (w tym wojskowe):

W 1941 r., już na tajnych kompletach, kończy Prywatne Liceum Towarzystwa Ziemi Mazowieckiej w Warszawie - Wydział matematyczno-fizyczny. Maturę zdaje z wynikiem bardzo dobrym. 25 maja 1944 r., po ukończeniu z III lokatą podchorążówki Kedywu Komendy Głównej - "Agricola" (Zastępczy Kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty "Agricola") - uzyskuje stopień plutonowego podchorążego (poprzedni stopień to plutonowy).

Pseudonimy: "Kuguar Filozof", "A. Morro", "Andrzej Morro", "Morro"

Udział w konspiracji 1939-1944:

Konspiracyjny pseudonim Andrzeja Romockiego - "Morro" (a właściwie "Andrzej Morro") - powstał z przedstawienia dwóch pierwszych sylab nazwiska. Pseudonim ten był używany niegdyś przez ojca Andrzeja w czasie konspiracji niepodległościowej w latach zaborów. Inny pseudonim to "Kuguar Filozof". Natomiast żołnierze kompanii "Rudy" nazywali go potocznie "Amorkiem", ponieważ na rozkazach podpisywał się "A. Morro". Od sierpnia 1940 r. działał w samokształceniowej podziemnej organizacji "Pet" ("Przyszłość"), powstałej z inicjatywy Bolesława Srockiego. Organizacja ta składała się z kół młodzieżowych - głównie na Mokotowie i Żoliborzu. Na czele "Pet" stał "Rafał" - Stanisław Leopold (brat cioteczny Andrzeja, późniejszy członek "Pasieki" - Kwatery Głównej Szarych Szeregów i dowódca 1. kompanii baonu "Parasol"). Andrzej kierował kołami mokotowskimi "Pet" (kołami żoliborskimi kierował początkowo Stanisław Huskowski, a potem Jerzy Zborowski "Jeremi", późniejszy zastępca dowódcy i pełniący obowiązki dowódcy batalionu "Parasol"). W 1941 r. do mokotowskiego "Petu" wprowadził swojego młodszego brata - Janka "Bonawenturę". Wczesną jesienią 1942 r. organizacja "Pet" weszła w skład Szarych Szeregów. Od wczesnej wiosny 1943 r. spora część młodzieży z "Petu" znalazła się w składzie Roju "Centrum" (CR) i Roju "Południe" ("SAD" - "Sabotaż i Dywersja"). W maju Andrzej dowodzi już drużyną "Sad 400" plutonu "Południe" Oddziału Specjalnego (OS) "Jerzy". 20 sierpnia 1943 r. pod Sieczychami po raz pierwszy dowodzi akcją zbrojną na niemiecką strażnicę graniczną (akcja "Taśma"). W czasie tej akcji ginie "Zośka" - Tadeusz Zawadzki, pełniący tym razem rolę zastępcy dowódcy akcji (niektóre źródła podają, że formalnie był obserwatorem akcji). Po śmierci "Zośki" następuje reorganizacja warszawskich GS. 1 września 1943 r. do życia powołany zostaje batalion "Zośka", a Andrzej Romocki obejmuje w nim dowództwo I plutonu 2. kompanii "Rudy", dowodzonej przez plut.pchor. Władysława Cieplaka "Giewonta". Pluton ten składał się głównie z harcerzy z hufca GS "Południe" i nosił tradycyjną nazwę "Sad". W akcji "Wilanów" (26 września 1943) "Morro" dowodzi atakiem na posterunek drogowy ("streifa") oraz odskokiem grupy z rannymi. Po akcji "Wilanów", ze stanowiska dowódcy 2. kompanii odszedł "Giewont", któremu zarzucano szereg niedociągnięć popełnionych w czasie jej wykonania. Rozkazem z grudnia 1943 r. "Morro" zostaje mianowany p.o. dowódcy 2. kompanii. Wiosną 1944 r. przeprowadza cykl szkoleń w kompanii, którego zwieńczeniem jest szkolenie terenowe przeprowadzone w "Bazie Leśnej" w okresie od 22 maja do 25 lipca na terenie Puszczy Białej (akcje "Par I" i "Par II"). Bierze też udział w akcjach, których celem jest dozbrojenie oddziału i zdobycie wyposażenia. 11 maja 1944 r. dowodzi akcją na pl. Unii Lubelskiej, w której zdobyto riksę z kilkudziesięcioma lornetkami firmy "Kolberg".

Adres przed Powstaniem Warszawskim:

Warszawa, ul. Mochnackiego 3. Mieszkanie to w latach okupacji było wykorzystywane jako skrzynka kontaktowa warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów, następnie 2. kompanii batalionu "Zośka". W lokalu znajdowała się też skrytka podłogowa.

Oddział:

Kedyw Komendy Głównej Armii Krajowej - zgrupowanie "Radosław" - pułk "Broda 53" - batalion "Zośka" - 2. kompania "Rudy" - dowódca kompanii.

Szlak bojowy:

Wola - Stare Miasto - ul. Senatorska - Ogród Saski ("przebiecie") - Śródmieście - Górny Czerniaków.

Odniesione rany:

Lekko ranny (poparzony) 19.08.1944 r. w czasie eksplozji pocisku tzw. "krowy", 31.08.1944 r. ponownie ranny - postrzał w okolicę nosa (pocisk przeszedł przez nasadę nosa, zatokę Heimora i wyszedł policzkiem) podczas przebiegania przez ul. Senatorską.

Odznaczenia:

Krzyż Walecznych (dwukrotnie), Srebrny Krzyż Orderu Virtuti Militari (V klasy), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (pośmiertnie, 2019 r.)

Miejsce śmierci:

Poległ przy "białym domku" pomiędzy ul. Solec a Wisłą.

Miejsce pochówku:

Ekshumowany przez towarzyszy broni i matkę jesienią 1945, pochowany został w kwaterze batalionu „Zośka” na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie. Pochowany jest pomiędzy swoim młodszym bratem Jankiem Bonawenturą (rannym 12 sierpnia, zmarłym 18 sierpnia 1944 w szpitalu na ul. Miodowej 23), a bratem ciotecznym Stanisławem Leopoldem ps. „Rafał” (poległym 25 sierpnia 1944 dowódcą 1. kompanii w batalionie „Parasol”).

Źródła:

Muzeum Powstania warszawskiego - baza uczestników PW, MPW-zbiory: P/4537, P/7236/11 w tym zdjęcia Andrzeja Romockiego ps. "Morro" i Jana Romockiego ps. "Bonawentura" - fotografie z czasów szkolnych w Sierszy, zdjęcia rodzinne, przedwojenne oraz z lat 40, dar p. Jana Leopolda